

τελούσι νυν υπό ανάκρισιν. Μεταξύ άλλων αναφέρεται, ότι ο χιλιάρχος και διοικητής της χωροφυλακής Λορέν κατεδικάσθη εις εφικτήν ενόσ έτους.

Καθ' η γραφουσιν εξ Αγκύρας, ο χιμιών έννοχη και έφ'ετος πρόωρος και δριμύς εις την άτυχη ταύτην έπαρχαν αϊ πεδιάδες έκκαλύφθησαν από τούδε υπό χιόνος πάχους δύο δακτύλων, ή δέ τηλεγραφική ύπηρεσία μεταξύ Γουάσινγκτον και Καίσαρεας διακόπη συνείας της κακοκαιρίας.

Καθ' η άναγινώσκον εν τη όμωνήμω νομαρχιακή έφημερίδι Βόννας, συνείας ειδήσεως του γενικού προέλευνός της Τουρκίας εν Πίστη άγγιλλόντος έπιστολιαν εν Ζάλα της Ούγγαρίας, εν Βάγραμ, Κραγιού γεβάτας και Βάστριν της Κροατίας και παρὰ τὰ σύνορα Βοσνίας, ο γενικός διοικητής Βόννας έδωσε να λάβη σύντονα μέτρα προς παρακώλυση της επεκτάσεως της νόσου εις τὰ τουρκικά μέρη.

Έκ της αὐτῆς έφημερίδος πληροφορούμεθα, ότι αϊ μέχρι τούδε συλλεγόμεναι συμδρομαί ύπέρ ήγκαταστάσεως ήγροστασίου έρλαν εν Βόννα άνήλθον μέχρι της τεταρτης ήσταμένου εις πεντακοσίας τριακονταπέντε χιλιάδας έννεήκοντα γροσίων.

Άναγινώσκον εν τη όμωνήμω νομαρχιακή έφημερίδι Προύσης, ότι περί τὰ μέσα νοεμβρίου άπεσταλθηκαν εις Αγκυραν έκ μιν Προύσης 75 ζεύγη ύπογυζών, εκ δε Καρὰ Ισάρι δέκατην έκτην ήδη ποράν στίς 1,546 κοιλών Κωνσταντινουπόλεως.

Τὰ μέχρι τούδε άποσταλμένα εκ Καρὰ Ισάρι εναντίον άέρρονται εις 14,339 κοιλὰ σίτου και 6,390 κοιλὰ κριθῆς.

Καθ' η έπιστέλλουσιν ήμιν εκ Φιλιππουπόλεως υπό ήμερον. 10/22 νοεμβρίου η 6/18 του παρελθόντος μηνός έτελεσθη εν η αθήσθη του παρναναγωγίου της πόλεως αὐτῆς ή έπέτειος ήορτή του Συλλόγου των φιλομαθών εν μάση μεγάλῃς εορῆς. Μετά την γενομένην ήεροτελεσίαν και την υπό της ούτου πανηγύρεως του μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως έκρόνησαν συντόμω μιν αλλ' η σπουδαίου λογυδρίου παροτρυντικού προς την ύποστήριξιν του σωματείου, ο γενικός γραμματεὺς του Συλλόγου κ. Βλάσιος Σκορδάλης άνέγνω την έκθεσιν των κατά ο λήξαν ενός του Συλλόγου πεπραγμένων, εξ ης καταφανόνται αϊ άγώνες οὗς π δε διάδοσι των γραμμάτων εις τε την πόλιν και εις τὰ πείρις κατέβαλον άκόλουθον δε τὰ μέλη αὐτοῦ προέβησαν εις την δ α ψηφοφορίαν έκλογῆν του νέου προέδρου.

Έκ της αὐτῆς άλληλογραφίας μακρόθυμον έπιστη, ότι προς τῷ Φιλομαθῷ Συλλόγῳ και τῇ άρτίως συστάσει καθ' η ήδη έγράψαμεν, Έμπορικῇ Λέσχῃ αϊ φιλομαθῶν Φιλιππουπολιτῶν έπιθυμοῦντες να ένεχυρώσι καταλλήλως τον κύλιον των ένεργειών και της Φιλομαθίας αὐτῶν Α' δελφόντος άναδιοργάνωσαν μετατρέψαντες αὐτῆς εις Φιλεκαπαιδευτικῇ Α' έλφόντῃ των κυρίων αὐτῶν έπωνυμία η Εβερδύκη, ης σκοπός έστιν ή εν Φιλιππουπόλει σύστασις νηπιολαγείου, ύποστήριξις δέ και προαγωγή του υπέρχοντος παρναναγωγίου.

Έπιπροστέμον εις τούς ένδελεχῆς ύπέρ των γραμμάτων άγώνες των άγαθῶν Φιλιππουπολιτῶν, και έπιζόμεν ότι αϊ εκ της συστάσεως των σωματείων τούτων πη αἰούσαι χρηστά αὐτῶν έλπίδες προς την βελτίωσιν της πνευματικῆς μορφώσεως των κομπολιτῶν αὐτῶν θέλουσιν οὐκ εις μακρὸν πραγματοποιηθῇ.

Έν τινι γαλλικῇ έφημερίδι άναγινώσκον, ότι ο αὐτοπροώγους άξιωματικὸς Ζούμπονις στοιχηματίας να διατρέξῃ έρεπτον ενός δεκαπέντε ήμερῶν τῆν από Βιέννης μέχρι Παρισιῶν άπόστασιν έξβυσε τῇ 28/9 νοεμβρίου εις τὰς 9 ώρας και 50 λεπτά πρό μνημυρίας εις την πλατείαν του Θρόνου, έθθα άρπαιψεν, άφου προηγουμένως ήλληροφωρίθη παρά τινος έιρνοφύλαχου ότι πραγματοποιήσε εύρισκτο εν τῇ πλατείᾳ έκείνῃ. Πλείονος των τριακοσίων έπείρμενων τὸν άξιωματικὸν Ζούμπονις εν περιεκυλίσαν όπως τῷ συγχάρῳ διά τῆν άρτιν αὐτοῦ.

Ο ίππος του άξιωματικῶν Ζούμπονις είναι ύπογυγῆς καταγωγῆς, αϊ κνήμια αὐτοῦ εἰσι νευρώδεις και ο πρῶτος βραχίονας δέν ήρπαινο δ' εἰσέτι κατασηπονημένος εκ του μακροῦ δρόμου, δι εν δεκαπενθήμερῳ διαστήματι δίνουσιν.

Ο κ Ζούμπονις φέρω στολὴν όγγυρου άξιωματικῶν έιδέπνησε την έπιούσαν παρὰ τῷ προεβυτῇ της Αὐτοπροώγουρας κόρης δ' Αππονίς, έμελε δὲ να παρουσιαθῇ εις τὸν Μάκ Μαών, όστις έπεθύμει να ιδῇ τὸν άκάματον ίππον. Τὰ κυριώτερα μὲλη της εν Παρισιῶν αὐτοπροώγουρας παρκαίας σκοποῦσι να προσφέρωσι κατόπιν τῷ συμποστώτῃ αὐτῶν συμπόσιον.

Ω; ιδιαιτερον χαρακτηριστικὸν του όγγυρου ίππου αναφέρεται διττὸ εν πέταλον αὐτοῦ δέν είναι καμωμένον· είναι πλῆρες και παχύτερον των λοιπῶν, καθ' ο τού ζώου έχοντος τὸν ένα πόδα άσθενέστερον.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Μέσος χρόνος Κωνσταντινουπόλεως. Νοεμβρίου 16/28.

	Όρ.	Διπ.
Άνωτις ήλιου	7	4
Αύσις	4	32
Μεσημβρία (μέσος χρόνος)	11	48
Μεσημβρία (τοπική)	7	21
8 Όρα της προλας.		
Βαρόμετρον	763.0	
Θερμότητα	9.4	
Κατώτερος βαθμός	8.0	
Άνωτερος την προλας	15.6	
Διεύθυνσις και δύναμις του άνέμου Ν.Α. μέτριος.		

Ό κ. Κ. Αγάθης (Le Dr. C. Agabey) χειρουργός, όδοντοιατρός άμερικανός, λαμβάνει την τιμήν όπως προς τούς πελάτας αὐτοῦ άναγγέλλῃ ότι τῷ γραφεῖον των έπισκέψαντο αὐτοῦ, μετέβησαν εν Πέρξ, όδός Πολωνίας, υπ' αριθ. 9. Δίχεται τούς προσερχομένους από της 9ης ώρας μέχρι μεσημβρίας την πρωίαν, και από της 2ας μέχρι της 6ης μ.μ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ.

Τακτική Συνεδρίασις. Τῇν δευτέρῃ, 18 νοεμβρίου, περί ώραν 8ην μ. μ. ο κ. Ι. Καρολίδης άναγινώσεται «Περὶ γνωστικῶν» (συνέχεια).

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ.

ΚΡΗΤΗ. Έπιστέλλουσιν ήμιν εξ Ηρακλείου υπό ήμερον. 6/18 νοεμβρίου. Διά του παρελθόντος αὐτοκρατορικοῦ άποικινῆ του άρκετου ένταθα δ άνωτερος στρατιωτικῆς έπαρχιαρχίας του άγγλικῶ στρατοῦ τῷ εν τῇ Ινδικῇ διαμερίσματι της Βομβάης κ. Η. Vantkye Carter. Κύριος σκοπός του εις την πατρίδα ήμῶν ταξιδίου του ήστιστιμονος τούτου είναι να σπουδάσῃ εκ του σύγγεγυς τὸ νόσημα της ήλεφαντίσεως, διά τούτο και πολλάκις έπισκέφθη την έκτὸς της πόλεως συνοικίαν των ήλεφαντινῶν, έθθα δύναται τις κάλλιστα να σπουδάσῃ τὸ νόσημα τούτο και μάλλον εἰναι μεταδοτικόν, καθόσον εν τῇ συνοικίᾳ ταύτῃ πλὴν των παρχόντων κατοικοῦσι οὐν και πολλοὶ θυγῆς εις άμεσον συγγρητισμόν έρχόμενοι καθ' έκάστην μετ' αὐτῶν. Τὸ δέ περίεργον πάντων είναι ότι δύναται τις δρι επανόσις να έξῃ και τέκνα γεννηθέντα εκ τούτων πασχόντων γονέων πληρστάτης θυγῆας άπολαύοντα. Τὸ έδεδόξεν τούτῳ νόσημα έμείσσει πρό πάντων χωρία τῆς έπαρχίας Μεσαρῆς, οἷα είναι τὸ Τυμβάκιον, Μιακού και Καπατακιαν, διότι, καθ' η βεβαιούται, αϊ κάτοικοι αὐτῶν έποῦν μεγαλήν κατάχρησιν άκοθάρτου ελαίου, και κατά τὸ θέρος έργων χωρία κρέατα. Εὐτυχῶς όμως ή άλλαγή της κακῆς ταύτης διατροφῆς έμενι μεγίστην ελάττωσιν εις τὸν αριθμό των προβαλλομένων, ώστε έλπις ύπάρχει, εἰν αλλῇ τῇ άγνωστῇ αἰτίᾳ δὲ συνελθῇ εις την γενέσιν του νόσηματος τούτου, να έκλήτῃ ολοτελῶς επί τέλους έκείθεν. Ο άριθμός δὲ των καθ' ήλην τῇν ήπτον ήλεφαντινῶν κατά πιθανόν ύπολογισμὸς άνέρχεται εις 300 περίπου. Ο άγγλος ίατρός άνέγνωρε διά έξηρῆς μεταβίβων εις Ρέθυμνον και Χανιά προς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Αλλὰ και εις τὰ πλῆσιον ήμῶν χωρίων των Α' χαρῶν, οὕτως αϊ κάτοικοι μαστίζονται νυν υπό του νόσηματος των συριακῶν φυμάτων, μετέβη οὕτως χόρην έπιστολήν παρατηρήσαν. Τὸ νόσημα τούτο, όπερ μετέβηκεν εις την ήπτον ήμῶν άλλοτε ο αἰγυπτιακός στρατός, εἰ ήν έκείθῃς μέχρι της τελευταίας επαναστάσεως, δέν πάλιν άναφάν εν τῷ τόπῳ εις μεγάλην όσμωρον εύρισκόμενον έπίσταται.

Ο καθ' ήπαν τὸ τμήμα ήμῶν πολλῆς ύπολήψεως και άγνήτης δικαίας άπολαύων όδρηρῶς του Α' έκκλησιῶν και των Μουσῶν άρπαζών, και των κοινοφίλων και φιλοδημοφιλῶν έργων ζηλωτῆς κ. Α'ρστέλης Ζαφειρόδης άναβασα να διαδῇ όδρηαν εις τὰς δύο γυναικαίας τάξεις των έκπαίδευτῶν ήμῶν τὸν τεμπόλιον, αλλά δι και άναγκασιότατον μάθημα της ανθρωπολογίας, άρπαιζόμενος της διδασκαλίας αὐτῆς από της παρκαίσεως έδωκε δόξα εις τὸν έπαινετικὸν παράδειγμα του Α. Ζαφειρίδου να εύρη και άλλους παρ' ήμιν μητῆρας, διότι οὕτω έπικίττει μάγαν και καλὴν να κατορθωθῇ διά τὰ ήμετερα σχολία, έθνα χρησιμεύουσιν ως πυρῆν της εν τῇς έπαρχίᾳ διαδόσεως των γραμμάτων.

Έν τῇ εν πόλει ήμῶν κατοικοῦσῃ έπὲρ τὰς 5 ης ο οικογενεια καθολική, οὗ ήττον πρόκειται να συστηθῇ εν αὐτῇ έθρα λατινικῆς έπισκοπῆς μετά εύχόρου σχολείου πρό: φωτισμόν ήμῶν τὸν άπειδεύτων, οἷ: άλλοι και κατηγοροῦσι και καταδικάζουσιν, ότι δαπανώμεν τὸ πλεῖστον των μοναστηριακῶν προσόνων εις την εν τῷ τόπῳ έξάπλωσιν των γραμμάτων. Φαίνεται δὲ ότι εις την σύστασιν της τούτης έπισκοπῆς επενηργσαν οὐδένως και διά τὰ μοναστηριακά προβλήματα άναπύρεκτοι διγρηταίαι και έριδες μεταξύ των ένταθα λαϊκῶν και κληρικῶν, εἰν εν τῷ Οικουμενικῷ Πατριαρχείῳ έπιμειν ήν την έπιθυωμένην κατέρχην του τῶς ήμετέρας μονῆς διέποντος οὐν κανονισμοῦ.

Η σύστασις τούτης έπισκοπῆς έθεωρήθη α' άκαία από της έσχῆς τοῦ 1859, όπότε η Α' έκκλησία έπέμεινε να άποστείλῃ ένταθα τούς σπουδαίους αὐτῆς ιεροκλήρους Νικηφῶρον Γλυκά, Γρηγόριον Γάγον και Διονύσιον τὸν Παμφύλου.

Τὸ πατριαρχεῖον της Α' λεξανδρείας ήγειρεν από τινος άξιώσεως επί τινων μοναστηριακῶν κτημάτων κειμένων εις την περιφέρειαν της ήραπέτης, διςχυρίζόμενον ότι ταῦτα εἰσι εκ παλαιά άρπαιζόμενα εις τὸν θρόνον αὐτοῦ. Α'ρ' έτέρω η κοινότης της πόλεως ταύτης θεωρεῖ ως μὲν στερηρόμενας επί του δικαίου της άξιώσεως ταῦτα. Κατὰ συνέπειαν η ύπόθεσις αὐτῇ λυθῆσεται όσον οὐπω διά της άρμοδίας δικαστικῆς όδοῦ.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Έν κυρίῳ αὐτῆς άρθρῳ ή έπιτόπιος όθωμανική έφημερίς «Μεδενιγέτ» άπερνούσας κακῆς τινος, περί της έλπίσεως βιομηχανίας εν Τουρκίᾳ και της όσημέρι δεινούμενης υλικῆς καταστάσεως των κατοίκων αὐτῆς, προτρέπει και συμβουλεύει την άνδρομιν τραπέζων γεωργικῶν και έταιριῶν προς σύστασιν ήγροστασίων διά τὰς άπλουστέρας τούλάχιστον άνάγκας, δις αϊ κάτοικοι τους θεραπεύουσιν εκ των έμπορευμάτων της εισαγωγῆς: ως έχει νυν ή Τουρκία, παρὰ τῇ η «Μεδενιγέτ», ή πάλιν των άλλων τραπέζων άντιώρπειας βλάβης μάλλον γίνεται πρόξενος εις την έν γένει κίνησιν του έμπορίου.

Έν έτέρῳ αὐτῆς άρθρῳ περί συνθέσεως λόγου, η αὐτῇ έφημερίδι συγχάρει τούς συμπολιτάς αὐτῆς ότι άρῆκαν την τάξιν

σκολιαν έκείνην και τεταρτημένον όδον του ποσ, των κυριώτερων του όπολου θέλμεν διδοι εκ διαλειμμάτων μικρὰν περιλήψιν. Τελειώνωντες την μικρὰν ταύτην έπιθεώρησιν δέν κρίνουμεν άπο σκοποῦ να έπωμεν δις από τινων ήτων οὐσικαί κινήσεως παρκατρητικῇ εν τη τουρκικῇ φιλολογίᾳ. Εἰναι άληθές ότι ή φιλολογική αὐτῇ κίνησις είναι έτι εν τῇ άρχῇ αὐτῆς, περιστρεφόμενη τὸ πλεῖστον εις όρθματα, κυμωδίας, μυθιστορίας, μικράς ιστορίας και εις όλιγα έπιστημονικά και φιλολογικά έργα: άλλ' όπως δῆποτε, είναι άρτίστη άρχῇ του μεγαλού έργου της άναπτύξεως των γραμμάτων, η άξιολογία ύποστηρίζει και τὸ αὐτοκρατορικὸν ύπουργεῖον της δημοσίας έκπαίδευσως, και εις ην εξ άλλου τὰ μάλατα συντελεῖ και ο προς την άνάγκωσιν των όθωμανῶν συμπολιτῶν ήμῶν ζήλος.

Απαντα εν γένει τὰ χρωμάτῃς έκκαλοῦσθαι κατά τὸ μάλλον και ήττον την από τινων ήμερῶν παρκατρημένην όπισθοδρομικῇ αὐτῶν κίνησιν, ίδιος δὲ ήμερον ο έκπεσιος είναι μάλλον έπιστοιθός και γενικός. Τὸ σημάδι της έκπαισεως δίδεται εκ των ζένων άγορῶν έθθα ή διγνηκῆς εξαγωγῇ του χρυσοῦ και τῶς όδοις περί νέας υφάσεως της προεργίσεως: κατέστησαν τούς κερδοσκόπους λίαν έπιφυλακτικούς και ένεργητούς μετά τινος ένδοξαμοῦ επί πάντων εν γένει των χρωματῶν και άξιών. Αἱ έιδήσεις αὐταί ήτον έπόμενον να έπηρεάσωσι και την ήμετέραν άγοράν, άπαντα δὲ τὰ χρωμάτῃς του κράτους και αϊ άξια των πιστωτικῶν καταστημάτων ύποστησαν άνάλογον έκπεσμόν, χωρίς να δίδωσι χόρην τούλάχιστον εις σπουδαίας συναλλαγὰς. Τὸ Γενικὸν ήνωτικὸν ήμερον από της τιμῆς των 48. 35/40 ύποσθώρησε μέχρι 48.32, άλλ' άναβασε πάλιν μικρὸν, ήμεριον ήτη περί μεσημβρίαν 48.34. Αἱ συναλλαγαι εν τούτοις επί του Γενικοῦ χρέους είναι έπίσης περιωρισμένα και μικροῦ λόγου άξια όσον και επί των λοιπῶν έξωτερικῶν δανείων και άξιών.

Τὸ report διά τῇν προσεχῇ έκκαθάρσιν, άρ. χρομῆν την δευτέρῃ 18/30 ένστωτος, διαπραγματεύεται περί τῶς 9 1/2—10 παράδες.

Η «Βασιρετ», ης τῷ γραφεῖον είναι οὕτως έπιπνῇ ή ήγῳ τῆς εν τῷς τελευταίαις έσεσι παρὰ τῶν Οθωμανῶν άναβλαστῆσας ιδέας του πανοσιλατισμοῦ, πληροῦ από τινος τὰς σελίδας αὐτῆς δι' έιδόμων περιστρεφόμενων ως επί τὸ πλεῖστον εις την έξέτασιν των εν τῇ κεντρικῇ και μέσῃ Ασίᾳ γεγονότων, και της καταστάσεως των κατοίκων των μερῶν τούτων, έκκαλοῦσθαι δὲ συνιστάσθαι τὴν άποστολήν ήραποστόλων πανταχῶ έθθα υπέρχοντος Μουσουλμανισμοῦ χηρίζοντες πνευματικῆς της και υλικῆς άσπῆς. Μεταξύ άλλων ιδού τί έγραπεν έοχάτως ή «Βασιρετ», άπαντῶσα εις τὰς καταγραφὰς άγγλικῶν τινος φύλλου, έμπαλίζοντος μιν άρ' ενός την περί πανοσιλατισμοῦ ιδέαν, άρ' έτέρω δὲ ύποτιμούντος: φόβος σπουδαίους ός εκ της άποστολῆς ήραποστόλων προς πάντων εις τὰς εν τῇ Ινδικῇ άγγλικῆς κτήσεσι.

«Αμορμούν Λέζων, έγρον η «Βασιρετ» όδους χαρακτηρισμένων τῶς ιδέας, δις ο «Ινδικός Χρόνος» ήδη προσέειπεν ως προς την παρ' ήμιν ιδέαν του πανοσιλατισμοῦ. Ημεις άποστολῶνς ήραποστόλους πανταχῶ όπου υπέρχονσιν όμφοῦλοι και όμωρητικοι οὐδέν άνάγκη τῷ καθ' ήμῶνς μεγάλῳ έθνος πράττειν, οὐδέν άλλῳ προστιθέμεθα η να μεταδίδωμεν προς τὰ εἰσέτι υπό τὸ σκότος της άμειβας διατελούσαν μουσουλμανικά φύλα τὰ άγαθὰ του νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ημελεῖ άρα διά τούτο άξιολογῆται: Οὐχί. Δέν τρέφωμεν ήμεις ιδέας κατακτητικῆς, δέν άποστείλουμεν ήμεις ήραποστόλους πάντα λίθον κινούντας προς διάδοσιν του θρησκευτικῶς εις ο άνήκουσι, και μάλιστῃ και εις αὐτὰ τὰ πεπολιτισμένα κράτη, δέν κατακτώντων ήμεις έκτετασμένας γαλάς τινέτες αὐτῶς υπό τὸ σκῆπτρον του ήμετέρου άνακτος, αλλά προσπαθούμεν να διδάξωμεν τούς Μουσουλμάνους τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

Καθ' όσον άφορῇ τὸν καλλωπισμόν και την διακοσμήσιν της ήμετέρας πόλεως, πάντα τὰ έπιτόπια όθωμανικά φύλλα άποτελοῦσι συναυλίαν κατά της όλιγοφίας των διγμοτικῶν άρῶν ως προς τὰ ζητήματα τὸν καθωρισμόν, του διά φωταέρου φωτισμοῦ, της καθαρότητας των όδων και πολλῶν άλλων έλλείψεων του Βυζαντινοῦ ιδία και των προσεχόντων αὐτοῦ. Η περί των ζητημάτων τούτων γλώσσα των ήρμενέων όργάνων είναι μάλιστῃ εν πολλοῖς μικρὰ και οίοντι σείρα ήερεμιάδων.

Συγχάρωντες τούς ήμετέρους συναδέλφους επί τῇ διγνηκῇ προνοήν ην λαμβάνουσιν περί την οὐχίτησιν και άνήν υἱν ζητημάτων τοσούτῳ ζωτικῶν, καθ' όσον άληθές ής καταστάσις των όδων είναι εις πολλὰ μέρη έκτρητῇ, η δὲ από μέρους εις μέρους μεταβάσις πάντοτε μέν, ίδιᾳ δὲ κατά την ένστώσαν όραν τῶ έτους άποδομένη τοσαῦτο δυσχερῆς, όρελόμεν εξ άλλου να παρκατρηόμεν ότι χάρει εις τὰς προπῆς των δημοσιογραφικῶν τούτων όργάνων και εις την όσημέρι άναπτυσσόμενην φιλοκαλίαν και ένεργειαν της αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, αϊ δημοτικαί άρχαι ήζήσαντο από τινος δεικνύσσαι σπμεικ ζωῆς, δις και άδρανοῦς έτι εν πολλοῖς.

Έκ των έπιχωρίων όθωμανικῶν φύλλων μεταβιβάντες τὰ νομαρχιακά βλεπομεν αὐτὰ συχνάκις πληρούμενα άρῶν και συμβουλῶν προς έμφύχων της γεωργίας, της παιδείας και βιομηχανίας. Ότι, ως παρκατρητῇ τι, τὰ φύλλα ταῦτα δέν περιερίζονται μόνον εις την άπλῃν και έξήν άρῆγην γεγονότων, άλλ' άπερνούσι τὰς στήλῃς και εις πικαῖα ζητήματα.

Τοιοῦτος εν συντόμῳ ο όθωμανικός τύ-

πος, των κυριώτερων του όπολου θέλμεν διδοι εκ διαλειμμάτων μικρὰν περιλήψιν. Τελειώνωντες την μικρὰν ταύτην έπιθεώρησιν δέν κρίνουμεν άπο σκοποῦ να έπωμεν δις από τινων ήτων οὐσικαί κινήσεως παρκατρητικῇ εν τη τουρκικῇ φιλολογίᾳ. Εἰναι άληθές ότι ή φιλολογική αὐτῇ κίνησις είναι έτι εν τῇ άρχῇ αὐτῆς, περιστρεφόμενη τὸ πλεῖστον εις όρθματα, κυμωδίας, μυθιστορίας, μικράς ιστορίας και εις όλιγα έπιστημονικά και φιλολογικά έργα: άλλ' όπως δῆποτε, είναι άρτίστη άρχῇ του μεγαλού έργου της άναπτύξεως των γραμμάτων, η άξιολογία ύποστηρίζει και τὸ αὐτοκρατορικὸν ύπουργεῖον της δημοσίας έκπαίδευσως, και εις ην εξ άλλου τὰ μάλατα συντελεῖ και ο προς την άνάγκωσιν των όθωμανῶν συμπολιτῶν ήμῶν ζήλος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΓΑΛΑΤΑ.

Σάββατον, 16/28 νοεμβρίου.

Απαντα εν γένει τὰ χρωμάτῃς έκκαλοῦσθαι κατά τὸ μάλλον και ήττον την από τινων ήμερῶν παρκατρημένην όπισθοδρομικῇ αὐτῶν κίνησιν, ίδιος δὲ ήμερον ο έκπεσιος είναι μάλλον έπιστοιθός και γενικός. Τὸ σημάδι της έκπαισεως δίδεται εκ των ζένων άγορῶν έθθα ή διγνηκῆς εξαγωγῇ του χρυσοῦ και τῶς όδοις περί νέας υφάσεως της προεργίσεως: κατέστησαν τούς κερδοσκόπους λίαν έπιφυλακτικούς και ένεργητούς μετά τινος ένδοξαμοῦ επί πάντων εν γένει των χρωματῶν και άξιών. Αἱ έιδήσεις αὐταί ήτον έπόμενον να έπηρεάσωσι και την ήμετέραν άγοράν, άπαντα δὲ τὰ χρωμάτῃς του κράτους και αϊ άξια των πιστωτικῶν καταστημάτων ύποστησαν άνάλογον έκπεσμόν, χωρίς να δίδωσι χόρην τούλάχιστον εις σπουδαίας συναλλαγὰς. Τὸ Γενικὸν ήνωτικὸν ήμερον από της τιμῆς των 48. 35/40 ύποσθώρησε μέχρι 48.32, άλλ' άναβασε πάλιν μικρὸν, ήμεριον ήτη περί μεσημβρίαν 48.34. Αἱ συναλλαγαι εν τούτοις επί του Γενικοῦ χρέους είναι έπίσης περιωρισμένα και μικροῦ λόγου άξια όσον και επί των λοιπῶν έξωτερικῶν δανείων και άξιών.
--

Τὸ report διά τῇν προσεχῇ έκκαθάρσιν, άρ. χρομῆν την δευτέρῃ 18/30 ένστωτος, διαπραγματεύεται περί τῶς 9 1/2—10 παράδες.

Η «Βασιρετ», ης τῷ γραφεῖον είναι οὕτως έπιπνῇ ή ήγῳ τῆς εν τῷς τελευταίαις έσεσι παρὰ τῶν Οθωμανῶν άναβλαστῆσας ιδέας του πανοσιλατισμοῦ, πληροῦ από τινος τὰς σελίδας αὐτῆς δι' έιδόμων περιστρεφόμενων ως επί τὸ πλεῖστον εις την έξέτασιν των εν τῇ κεντρικῇ και μέσῃ Ασίᾳ γεγονότων, και της καταστάσεως των κατοίκων των μερῶν τούτων, έκκαλοῦσθαι δὲ συνιστάσθαι τὴν άποστολήν ήραποστόλων πανταχῶ έθθα υπέρχοντος Μουσουλμανισμοῦ χηρίζοντες πνευματικῆς της και υλικῆς άσπῆς. Μεταξύ άλλων ιδού τί έγραπεν έοχάτως ή «Βασιρετ», άπαντῶσα εις τὰς καταγραφὰς άγγλικῶν τινος φύλλου, έμπαλίζοντος μιν άρ' ενός την περί πανοσιλατισμοῦ ιδέαν, άρ' έτέρω δὲ ύποτιμούντος: φόβος σπουδαίους ός εκ της άποστολῆς ήραποστόλων προς πάντων εις τὰς εν τῇ Ινδικῇ άγγλικῆς κτήσεσι.

«Αμορμούν Λέζων, έγρον η «Βασιρετ» όδους χαρακτηρισμένων τῶς ιδέας, δις ο «Ινδικός Χρόνος» ήδη προσέειπεν ως προς την παρ' ήμιν ιδέαν του πανοσιλατισμοῦ. Ημεις άποστολῶνς ήραποστόλους πανταχῶ όπου υπέρχονσιν όμφοῦλοι και όμωρητικοι οὐδέν άνάγκη τῷ καθ' ήμῶνς μεγάλῳ έθνος πράττειν, οὐδέν άλλῳ προστιθέμεθα η να μεταδίδωμεν προς τὰ εἰσέτι υπό τὸ σκότος της άμειβας διατελούσαν μουσουλμανικά φύλα τὰ άγαθὰ του νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ημελεῖ άρα διά τούτο άξιολογῆται: Οὐχί. Δέν τρέφωμεν ήμεις ιδέας κατακτητικῆς, δέν άποστείλουμεν ήμεις ήραποστόλους πάντα λίθον κινούντας προς διάδοσιν του θρησκευτικῶς εις ο άνήκουσι, και μάλιστῃ και εις αὐτὰ τὰ πεπολιτισμένα κράτη, δέν κατακτώντων ήμεις έκτετασμένας γαλάς τινέτες αὐτῶς υπό τὸ σκῆπτρον του ήμετέρου άνακτος, αλλά προσπαθούμεν να διδάξωμεν τούς Μουσουλμάνους τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

Καθ' όσον άφορῇ τὸν καλλωπισμόν και την διακοσμήσιν της ήμετέρας πόλεως, πάντα τὰ έπιτόπια όθωμανικά φύλλα άποτελοῦσι συναυλίαν κατά της όλιγοφίας των διγμοτικῶν άρῶν ως προς τὰ ζητήματα τὸν καθωρισμόν, του διά φωταέρου φωτισμοῦ, της καθαρότητας των όδων και πολλῶν άλλων έλλείψεων του Βυζαντινοῦ ιδία και των προσεχόντων αὐτοῦ. Η περί των ζητημάτων τούτων γλώσσα των ήρμενέων όργάνων είναι μάλιστῃ εν πολλοῖς μικρὰ και οίοντι σείρα ήερεμιάδων.

Συγχάρωντες τούς ήμετέρους συναδέλφους επί τῇ διγνηκῇ προνοήν ην λαμβάνουσιν περί την οὐχίτησιν και άνήν υἱν ζητημάτων τοσούτῳ ζωτικῶν, καθ' όσον άληθές ής καταστάσις των όδων είναι εις πολλὰ μέρη έκτρητῇ, η δὲ από μέρους εις μέρους μεταβάσις πάντοτε μέν, ίδιᾳ δὲ κατά την ένστώσαν όραν τῶ έτους άποδομένη τοσαῦτο δυσχερῆς, όρελόμεν εξ άλλου να παρκατρηόμεν ότι χάρει εις τὰς προπῆς των δημοσιογραφικῶν τούτων όργάνων και εις την όσημέρι άναπτυσσόμενην φιλοκαλίαν και ένεργειαν της αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, αϊ δημοτικαί άρχαι ήζήσαντο από τινος δεικνύσσαι σπμεικ ζωῆς, δις και άδρανοῦς έτι εν πολλοῖς.

Έκ των έπιχωρίων όθωμανικῶν φύλλων μεταβιβάντες τὰ νομαρχιακά βλεπομεν αὐτὰ συχνάκις πληρούμενα άρῶν και συμβουλῶν προς έμφύχων της γεωργίας, της παιδείας και βιομηχανίας. Ότι, ως παρκατρητῇ τι, τὰ φύλλα ταῦτα δέν περιερίζονται μόνον εις την άπλῃν και έξήν άρῆγην γεγονότων, άλλ' άπερνούσι τὰς στήλῃς και εις πικαῖα ζητήματα.

Τοιοῦτος εν συντόμῳ ο όθωμανικός τύ-

ΤΙΜΑΙ ΧΡΕΩΝ ΑΘΗΝ ΚΑΙ ΑΣΙΩΝ.

Γενικὸν χρέος.

Ανοίγμα	γρ.	48 39/40
Κλείσιμα	γρ.	48 34/40
Ανοίγῃ τιμῇ	γρ.	48 36/40
Κατωτέρα	γρ.	48 31/40

Δάνεια.

